

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 56.

Z KRAKOWA DNIA 13 LIPCA 1823 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 5 Lipca.

Gazeta Poznańska napełniona jest wielkimi pochwałami z powodu Koncertu J. Pana Lipińskiego. J. P. Mazas na zgim koncercie tak mało miał słuchaczy, że musiał bilety zwrócić. J. Pani Szymanowska miała się dać słyszeć dnia 30 z. m. lecz o iey koncercie jeszcze nie mamy wiadomości. Aktorom Teatru Narodowego zaczyna się dobrze powodzić, szczególnież zaś napełniony był teatr na wystawieniu Szlachetca Staropolskiego, a na Ludgardzie przepelniony.

J. Pan Henryk Baerman pierwszy klawirynecista N. Króla Bawarskiego, zwiedziwszy pierwsze stolice Europy, przybył do Warszawy. Zaszczytne pochwały, które wszędzie pozyskał, spodziewać mu się każą równie dobrego przyjęcia i u nas.

W przyszłą Niedzielę jeśli pogoda posłuży, dane będzie drugie widowisko w Amfiteatrze Łazienkowskim na wyspie.

Uporządkowanie Miasta Radomia codziennie czyni postęp. W tym celu świeżo urządzoną została ulica Staromiejską zwaną, która dla swej szerokości, prostości i pięknego położenia znacznie przykłada się do ozdoby miasta i czyni wygodny przystęp do placu targowego. Ulica ta w krótko czasu gustownymi domami ozdobioną będzie.

Czyszczenie rzeki Kamionki w Obwodzie Opatowskim dla uczynienia iey spławną od miasta Kunowa aż do uścia w Wisłę, rozpoczętem zostało w zeszłym miesiącu pod wsią Zemborzynem. Oprócz tego rozpoczęto zabezpieczenie brzegów Wisły pod wsią Winnicą w Obwodzie Sandomierskim, tudzież pod wsią Janowicami i Brzyskami w Obwodzie Radomskim. Niemniej postępuje czyszczenie rzeki Pilicy aż do miejsca, gdzie spławną być zaczyna, która to praca jeszcze w miesiącu Maju rozpoczętą została. Nakoniec w zamiarze uczynienia spławną rzekę Radomką, zarządzoną została iey niwelacyia w trzech punktach.

We ws. Liszkowie, Woiewodztwie Augustowskim Obwodzie Seyneńskim, w dniu 18 na 19 z. m. wszczął się pożar przez który 13 domow mieszkalnych z niektórymi zabudowaniami spaliło się.

We ws. Rzeźnik równie w Obwodzie Seyneńskim, w dniu 14 z. m. wół i dwóch włościan uprawiających rolę o godzinie stey przez uderzenie pioruna życie utraciło. — Przez uderzenie także pioruna spaliły się 4 domy we ws. Jodeganie obwodzie Marviampolskim.

Z Petersburga 5 Czerwca d. k.

(Z Kuryera Litewskiego.)

PP. Franciszek Sobański i Karol Potocki należący do Departamentu pu-

blicznego oświecenia, są mianowani Kamerunkrami dworu J. C. M.

Radca dworu Marini i Assessor kolegialny Baron Brunnów, należący do Ministeryum spraw zagranicznych, zostali umieszczeni przy Gubernatorze Jeneralnym Noworossyyskim, pełnomocnym Kommissarzu w Bessarabii.

Ruski Inwalid z d. 1 Czerwca umieścił następujący list z Tomska pisany: — "Senik Kozacki, Michał Wańków, idąc ulicą w Krasnojarsku, mieście tu-teyszey Gubernii, dnia 4 Kwietnia, o godzinie 2giej z południa, dla przestrzegania spokojności, usłyszał ostatni krzyk, wydany przez człowieka, który utonął w rzecze Jenistei. Chcąc dać ratunek temu nieszczęśliwemu, Wańków śpieszy na brzeg, i na popsutej łódce, którą tam znalazł, płył pomiędzy lody ku tonącemu, a nie mając wiosła, szablą kieruje łódkę. Podobano się Opatrzności, i tonącego ratować, i poświęcającego się na tak wspaniały ratunek zachować. Wańków w łódce, wodą już napelnioney, dostał się do umarłego na wody; wydobywa go z wody i z nim wyskakuje na lód, równie niebezpieczny jak i łódka: bierze go potem na ramiona: z ciężarem swym wdziera się na brzeg, i wchodzi do szynku, gdzie przy pomocy gospodarza, za użyciem spirytusu, wódki i popiołu, po czterech godzinach do życia przywraca. JW. Gubernator Jeneralny Syberyi zachodniej, któremu donosiłem o tym czynie miłości ku bliźniemu Wańkowa, podniósł go do rangi atamana i dał nagrody 100 rubli, a nieprzestając na tem, o tak przykładowym postępku doniósł Jego Cesarskiej Mości. Cesarski Je-

gomość najlaskawiej rozkazać raczył, podnieść Wańkowa do rangi 14tej klasy i dać mu w nagrodę 1000 rubli. Człowiek ten łudzkości, który się stał godnym Monarszych względów, zasługuje na to, ażeby stał się wiadomym w oyczyźnie. Dla tego poczytuję sobie za obowiązek przestać to dla wydrukowania w Ruskim Inwalidzie.

Zarządzający Gubernią, Prezydent,
d. 27 Kwietnia 1823. Iwanów.

Donoszą z Ekaterynosławia pod d. 27 Kwietnia: — "Dnia 21 Kwietnia w wigilią świąt Zmartwychwstania Pańskiego, przybył tu z miasta Czertkas statek parowy, należący do Hrabiego Woroncowa. Statek ten odbył drogę w 30 godzinach. (Wiedzieć należy, że dla połwodnych kałien i wielkich mierz Dnieprem w nocy iść nie można.) Mieszkańcy tułey z wielką ciekawością oglądali jego budowę i zastanawiali się nad machiną, która mu ruch nadaje, a za pomocą której odbywa się żegluga. — Przez cały kwiecień mamy tu na przeobrażenie deszcz, śnieg, grad, ciepło i zimno, z wiatrem zachodnim; drzewa jednak rozpuszczają się i kwitną."

Podług doniesienia z Witebska: Jego Cesarska Wysokość Wielki Xiążę Jego-mość, Mikołaj Pawłowicz, odbywając podróż z Petersburga do twierdzy Dynsburga i daley, traktem nowo zrobionym z miasta Ostrowa na Lucyn, d. 12 Maja przejechał dwie stacye Powiatu Lucyńskiego, i przybywszy do miasta Lucyna, tegoż dnia o pierwszej z południa, powitany był przez szlachtę i urzędników przed domem dla Jego Wysokosci przygotowanym. a po obmianie koni w dalszą udał się podróż. — Ze Psikwa

zaś pod d. 29 donoszą: iż Jego Cesar-
ska Wysokość, w powrocie z Bobruyska
do Peter-burga, dnia pomienionego, o
godzinie 2giej z południa przybył do
Pskowa, i w pożądanym stanie zdro-
wia, po odmianie koni w dalszą wyje-
chał drogę.

Z Sewilli d. 15 Czerwca.

O d. 8 b. m. P. A'Court ofiarował
swoje pośrednictwo i przyrzekł sam po-
średniczyć do Madrytu i wyrobić naydogo-
dniejszy warunki. Lecz Stany odpowie-
działy, iż niepotrzebują obcego wdania.
D. 9. odbyło się wielkie posiedzenie ra-
dy Stanu, na którym Xże Anglona oświad-
czył, iż należy układać się z Francją.
Wniosek ten iak od rady, tak od Sta-
now odrzucony został i Xże Anglona
złożył swój urząd. D. 10 było burzli-
we posiedzenie Stanów. Na posiedzeniu
d. 11 doniósł Minister o wnyściu Fran-
cuzów do Kordowa, (co jednak dopiero
13 nastąpiło) i Galliano wniósł zaraz
adres do Króla, aby prosić J. K. M. iżby
we 24 godzinach przeniósł Rząd do Ka-
dixu, co jednomyślnie przyjęto. Zanie-
siono adres Królowi, lecz oparł się żą-
daniu, oświadczaiąc: że pomimo co do
swey osoby niewgody podróży, ale
winił ją być szkodliwą dla ludu, a
zatem nie odedie chyba by gwałtem do
tego być muszony. Gdy przyniesiono tę
odповідź Stanom, zabrał znowu głos
Galliano i proponował: aby 1) odjąć Kró-
lowi rządy i 2) ustanowić Rejencyą po-
niważ J. K. M. moralnie jest chory. Wnio-
sek ten został także jednomyślnie przy-
jęty, i obrano z 3 członków złożoną Re-
jencyą, to jest: Valdes, Ciscar i Vigo;
pierwszy prezesem. Minister Angielski
oświadczył na to: iż jest przy Królu, ale
nie przy Rejencyi upoważniony, za-

tem nie może z Rządem do Kadixu ie-
chać. Stany odpowiedziały na to oświad-
czenie, że Królowi sa tylko rządy na
czas podróży odjęte, ale skoro przyba-
dzie do Kadixu, będą mu oddane. Nie
usłuchał tego P. A'Court, ale oświad-
czył, iż w Sewilli oczekiwać będzie no-
wych rozkazów od Rządu swojego.
Wszyscy inni dyplomatyczni ajenci
znajdujący się w Sewilli, pozostali tam,
wyjąwszy Saskiego, który nie odstepu-
je młodey Królowey. Królowi mi no
nagadać nieprzyjemności. Lud Sewilski
trzymało woysko na wodzy. Gdy Król
d. 14 z rana wsiadł na Guadalquivir na
statek, rzucił się lud na barki, któ-
re płynęły za statkami Króla i Stanów.
Przyczem zabitych zostało kilkunastu
ludzi, równie iak w mieście, gdzie po-
spolstwo po odciągnięciu woysk kon-
stytucyjnych wiele domów złupiło i zruy-
nowało. Władza miasta r. 1820 objęła
potem rządy i porządek został przy-
wrócony, tak iż d. 14 w wielkiem tem
mieście, liczącem do 80,000 mieszkań-
ców, panowała już spokojność. Jenerał
Zayas ma dowództwo nad podróżą Króla.

Z Baiony d. 19 Czerwca.

Dzisiejszey nocy przeiechali tędy do
Madrytu Posłowie Austriacki, Rossyy-
ski i Pruski. P. Balmafeda, sprawują-
cy w Paryżu interessa Rejencyi Urgel-
skiej, przeiechał tamże.

D. 18 słyszeć się tu dalo z dział
strzelanie od St. Sebatyan, a na gra-
nicy słyszano, iak mówią, strzelanie z rę-
czney broni. Dowozy do woyska, o-
sobliwie na mułach, ciągle tędy idą.

Z Bordeaux d. 20 Czerwca

Pułki 19 i 20 lekkiey piechoty prze-
chodzić tędy będą w następującym miesią-
cu do Baiony, a za nimi pójda zaraz 33

i 40 liniowey piechoty. Woyska te należą do 230 odwodowego korpusu. Hr. d'Osmont, adjutant Xcia Angouleme, przybył tu wczoray i od tegoż dnia znajduje się tu Hr. Abisbal, który ma dziś odjechać do Paryża lub iak inni sądzą do Limoges.

Z Paryża d. 27 Czerwca.

Doniesienie telegraficzne.

Z Madrytu d. 18 Czerwca 1823.

o god. 10 z rana.

Gdy drugi korpus woyska zmusił Jenerała Ballasteros do odstąpienia od oblężenia Saguntu, wszedł d. 13 b. m. do Walencyi. Naczelnik woyska Królewskiego Ramon Chambo opanował d. 12 b. m. zamek Tortosa i spodziewa się wkrótce opanować i miasto.

List Jenerała - Majora woyska Pirenejskiego do Ministra wojennego.

Z Madrytu d. 14 Czerwca.

J. Królewicowska Mość zlecił mi przesłać JW Panu następujące doniesienia:

Druza wyprawowa kolonna pod rozkazami Hr. Bourmont, która przez most pod Arzobispo i przewoz pod Almaraz za Tagus przeszła, udała się d. 11 b. m. przeciw Truxillo. D. 12 osadził Jenerał Vallin Mialadas i oba goścince prowadzące do Merida i Medelin; reszta kolony stanęła w El Escorial i Valmesia. Hr. Bourmont zamyslał ruszyć do Merida lub Medelin, stosownie do doniesień o nieprzyjacielu. Poczci z 100 ludzi postawiony został w domu opatrzonym działami, dla strzeżenia miasta i utrzymywania związku z Madrytem. — D. 12 wysłał oddział piechoty i pikinierów do Caceres, dla zniszczenia tam rewolucyynego rządu i dopomożenia uzbrojenia się stronnikom Królewskim. Oddział ten złączyć się znowu ma z kolonną w

Merida. — Brygadier Merino, który zaslania z boku poruszenia Hr. Bourmont, pobił pod Moraleta Empecinada i zabił mu 95 ludzi, nie licząc tych, którzy wzgorzach i wąwozach poginęli. Przez tę potyczkę uwolniony został znaczny kawał kraju od okrucieństwa Empecinada i mieszkańcy uzyskali wolność do oświadczenia się za sprawą Króla. — Oficer od głównego sztabu, którego z polecenia J. Królewicowskiej Mci wystawem do Salamanki, dla zasiągnięcia wiadomości, przekonał się, że dywizya Hr. Amarante odciągnęła ztamtąd do Portugalii. — Dywizya ta licząca do 800 koni 4 do 5000 piechoty i 6 dział, przybyła d. 21 Maia do Salamanki i naleyszą zachowała karność. W nocy z d. 6 na 7 trzey gońcy przywieźli ieden po drugim doniesienia o zdarzeniach w Portugalii; ostatni goniec powiada, że Infant Michał na czele 3 pułków osady Lizbońskiej opuścił tę stolicę, i że z powodu tego poruszenia połączyły się z nim osady wszystkich pobliskich miast; że Król za zupełnie wolnego ogłoszony został; że iedna część woyska powróciła do Lizbony, dla strzeżenia J. K. Mci, a druga udała się po Królową, tak iż cała rodzina Królewska znajduje się teraz razem; że osady Oporto, Braganza, i. t. d. oświadczyły się za Królem, i spodziewano się, że miasto Almeida wkrótce otworzy także bramy przychylnem Królowi woyskom. — Podług zeznania ostatniego gońca Hr. Amarante wyruszył d. 8 Czerwca o godzinie 3 z rana z Salamanki w kierunku do Almeida, zostawiwszy w Salamance Portugalską osadę, z iednego batalionu Portugalskiej milicyi i 30 konnicy złożoną z 2 działami, dla zastąpienia tego miasta przeciw

konstytucjonistom, którzy się do Rodrigo cofnęli. — Woyska Portugalskie pod dowództwem Jenerała Rego, początkowo przeciw Amarantemu działające, powróciwszy do Portugalii, oświadczyły się zaraz za władzą Króla; Jenerałowi Rego odjęto zaraz za powrotem do Portugalii dowództwo i wezwany został do Stanów do Lizbony. — Nakoniec prywatne listy donoszą, iż wszystkie woyska bez żadnego wyjątku poszły za osadą Lizbońską.

Hr. Guilleminot.

Drugi list tegoż.

Z Madrytu d. 16 Czerwca.

Mam zaszczyt donieść JW Panu, iż w Kordowa zaraz po ustąpieniu z tamtąd jednego batalionu pułku Quintos, wszczęło się poruszenie za Królem. Hr. Bordesoult udał się tam spieszo z przednią strażą, dla wsparcia tego poruszenia i tego dnia stanąć musiał. — Miasto Jaen z całą okolicą oświadczyło się także za sprawą Króla i uchwyciło oręż dla odparcia zbiegów z kolonny Placencyi. Przedsięwzięte przez Hr. Bordesoulta środki do odesłania do domów nawet zabranych żołnierzy z batalionu Quintos, sprawiły znaczną ucieczkę z szeregów nieprzyjacielskich.

Hr. Guilleminot.

List Marszałka Moncey Xcia Conegliano do Ministra wojennego.

Z Vich d. 16 Czerwca o godzinie 9 w wieczór.

Z doniesienia moiego pod d. 3 Czerwca powziąłeś JW Pan wiadomość, że nie przestając ścigać korpusu Miny, utworzyłem kolonnę pod dowództwem Jenerała porucznika Barona Eroles i icmu tę wyprawę powierzyłem. Kolonna ta składa się z 4 Hiszpańskich batalionów

i brygady pod rozkazami Marszałka polnego Vicehr. St. Priest. W ostatnim moim liście doniosłem JW Panu, iż posłałem jeszcze na ściganie Miny Pułkownika 8go pułku Hr. Salpervich z 14 kompaniemi tegoż pułku. Nakoniec uwiadomiłem JW Pana o poruszeniach naszej linii przeciw korpusowi Miny, o jego zamachu, który zdawał się chcieć przeciw twierdzy Figueras uskutecznić, i o jego poruszeniach ku Cerdagne.

Wczoraj pisał do mnie pułkownik 8go pułku z Ribas i doniósł mi tymczasowo o potyczce i zwycięstwie. Całą zeszłą noc i większą część dnia dzisiejszego oczekiwałem z niecierpliwością doniesienia od dowodcy tej wyprawy Barona Eroles. W tem oczekiwaniu uwiadomiony zostałem przez Jenerała porucznika Donadieu, który znajduje się zemną w Vich, że druga dywizya jego brygady składająca się z 12go lekkiej piechoty i 2go liniowej piechoty pułków, pod dowództwem Jenerała Vicehr. St. Priest i woysk Hiszpańskich pod Jenerałem Ramagosa, na najwyższych grzbietach gór Pirenejskich, niedaleko Francuzkiej Cerdagne, dognała dywizyę korpusu Miny, i że 800 ludzi z tej kolonny broń złożyli i poymani do Montlouis odesłanemi zostali. — Przykro mi, iż nie mogę obszerniej donieść o tem przyjemnem zdarzeniu, ani woyskom Królewskim oddać zasłużoney pochwały, ale oczekiwać muszę na raport Jenerała porucznika Eroles.

Marszałek Moncey.

Drugi List tegoż.

Z Vich d. 17 Czerwca o godzinie 10 z rana.

Dobra wiadomość, o której JW Panu doniosłem w wczorayszym liście, po-

twierdza się zupełnie; dziś rano odebrałem od Barona Eroles list z Aja d. 14 Czerwca o północy pisany, który tu w oryginale załączam. Ze wszystkich stron ścisłany nieprzyaciół i nęcznie atakowany, zostawił pobołowisko trupami okryte. Pomiędzy jeńcami znajduje się niewielki Gurrea, jeden z najlepszych oficerów Miny, tudzież sekretarz tego konstytucyjnego Wódza. — (Tu następują pochwały należącego do tej rozprawy wojska.)

Jenerał Mina cofa się do Seo d'Urgel; lecz poczynione są kroki dla przecięcia mu ustępu.

Marszałek Moncey.

List Barona Eroles do Marszałka Moncey.

Z Aja d. 14 Czerwca o północy

Mądre rozporządzenia, które JW. Pan poczynił, zrzuciły przedziwny wypadek. Wszystkie wojska, które mi powierzyłeś, zajęły dziś przeznaczoną do zamknięcia nieprzyaciół linią, w kierunku prostopadłym. Usiłował wymknąć się z tego koła i dostać do Francuskiej Cerdagne; ale naprzód wstrzymany w swoich poruszeniach, potem żywo atakowany, opuścił pobołowisko okryte trupami i utracił 700 ludzi w jeńcach, pomiędzy którymi znajduje się Gurrea, dowódca tej Miny kolonny i jego sekretarz. — Szczęśliwy i pomyślny sen wypadek przypisać należy zręczności i nieustraszonności Marszałka polnego Vicehr. St. Priest, gdyż jego tylko brygada, z przydaniem do niej wczasie potyczki 5 kompanii od 780 Hiszpańskiego batalionu należała do boju. Wojska chociaż ztrudzone, rzuciły się z okrzykiem: niech żyje Król! na nieprzyaciół.

Jenerał Mina, który już niewielką

liczbę wojska posiada, udał się, iak mówią, ku dolinie Andorro, dla dostania się do Seo d'Urgel. Przedsięwzięcie środki dla przecięcia mu ustępu, i pragnę donieść JW. Panu iak nayprężej o zupełnym jego zniszczeniu. — Będę miał zaszczyt zdać JW. Panu rapport o wszystkich tych zdarzeniach, skoro tylko dowiem się o wszystkich okolicznościach i działaniach będzie ukończone.

Jenerał por. wojsk N. Króla
Hiszpańskiego

Baron Eroles.

Doniesienie Jenerała porucznika, dowodzącego dywizją w wschodnich Pireneach, do Ministra wojennego.

W raportach moich pod d. 16 i 17 b. m. miałem zaszczyt uwiadomić JW. Pana o doniesieniach, które do mnie nadeszły o poruszeniach wojsk naszych i świetnem zwycięztwie nad Jenerałem Mina odniesionem. W nowych doniesieniach od granicy odbieram zapewnienie, że potyczki d. 14 i 15 b. m. pod Osseia, Glutz, &c. d. leko ważniejszymi były, niżeli w początku sądzono, i niemal powiedzieć można: że Jenerał Mina już nie istnieje. Będąc przez kompanie drugiego i 600 liniowego pułku, łącznie z kompaniemi pod Ramagosą ustawicznie ścigany i napadany, nakoniec w ostatniej potyczce utraciłszy znaczną liczbę zabitych i rannych i do 200 jeńców, zaledwo z 900 ludzi do Seo d'Urgel powrócił. Wszystkie te ledne po drugich zadawane Minie klęski, zadały niemniej konstytucyjnemu stronnictwu, które całą nadzieję w nim pokładało, cios śmiertelny, i on sam wiele przez nie na swoim wpływie utracił. Odniesione korzyści nie mało zapewne wpływać będą do teraźniejszej

szych zdarzeń. — Nie powinno JW Panu byż uświadomem, że celnicy departamentu wschodnich Pireneów i narodowe gwardye z prawego i lewego brzegu Segry, między Err i Embeigh zebrani, przy pokazaniu się nieprzyjaciela prędko uchwycili oręż i oparli się wojskom Miny, które w tem miejscu utworzyć sobie chciały drogę. Wszystkie wysłane przeciw nieprzyjacielowi woyska okazały takżę zapal. przychylność i niecierpliwość spotkania się z nieprzyjacielem.

Baron Rottembourg.

— D. 28 —

Telegraficzne doniesienie.

Z Madrytu d. 20 Czerwca.

Przednia straż 29 korpusu poraziwszy d. 14 b. m. w Algemesi tylną straż Jenerała Ballasteros, tego ieszcze dnia opanowała szaniec mostowy w Alcala nad Xucar. Nieprzyjaciel utracił ciężkie swoje działa i kilka set ludzi; zostawił na placu boju nieco zabitych i ranionych.

Doniesienie Jenerała - Majora woyska Pirenejskiego do Ministra wojennego.

Z Madrytu d. 19 Czerwca.

Hr. Bourdesoult doniósł J. Królewskiemu Mci, iż d. 16 znajdował się w Carlota, w mieście prowincyi Jaen, licząc go do 8900 mieszkańców. Woyska ichgo kolómny dały nowy dowód przychylności, które w kazdey potrzebie oczekiwać od nich można. Odwodowy park stał na posiecznem polu przed miastem Carlota; leżący w znaczney odległości na kupie stoma zapalił się i wiatr niosł z taką szybkością ogień, iż prochownice, &c. były zupełnie płomieniami otoczone. Natychmiast pośpieszyły wszystkie woyska na ratunek; żadne niebez-

pieczeństwo nie potrafiło officerów i żołnierzy wstrzymać od uprowadzania rękami swoimi prochownic; nie zraziło ich nawet wylecenie na powietrze iedney prochownicy i im wanniśmy uratowanie tego parku, który przy okrzykach: niech żyje Król! niech żyje Xże Angouleme! z płomieni wyrwali. Kapitan de Monferret, od 3go pieszego pułku gwardyi, który naywiększą w tem zdarzeniu okazał gorliwość i 8 żołnierzy z różnych pułków było przez zapaloną prochownicę ranionych, ale szczęściem nie szkodliwie. P. de la B. Jonnier, porucznik konney artylleryi, dał naywiększy przykład. Xiążę Sabaud ko-Carignan dopomagał sam do uprowadzenia prochownic. Podpułkownik Lachitte, adjutant Xięcia Angouleme, okazał się takżę bardzo czynnym w tem zdarzeniu. — Hr. Bourdesoult udać się prosto do Kadyxu, dla odcięcia dowozu żywności, którey tam niedostaie. Zbliżenie się naszey kolómny tak dalece przestraszyło Stany, iż przyspieszając wyjazd z Sewilli, zostawiły w kassach kilkanaście millionów i zabrane z kościołów srebra. — Woyska konstytucyjne utraciły odwagę; w Sewilli pozostało się przeszło 400 officerów. Gdy Jenerał Bourmont przywróci porządek w wielkiem tem mieście, złączy się zaraz z Jenerałem Bordesoult. — Jak się dowiadujemy, woyska konstytucyjne po Villam-pa i Lopez Banos, które szły ku Ronda, rozbiegły się i wodzow swoich opuścily, skoro dowiedziały się wiak ohydnyim sposobie uwieziono Króla z Sewilli. — Naczelnik Królewskiego woyska Ramon Champo, który d. 12 wziął zamek Tortosy, opanował d. 15 i resztę warowni tego miasta, tak, że związek

nasz między Katalonią i Walencją prostą drogą przez posiadanie tego ważnego miejsca jest zapewniony. — W całej prowincyi Mancha włością łączą się z wojskiem Francuzkiem i Królewsko-Hiszańskiem i odpierają pojedyncze kupy Ballasterossa, które pokazują się w części tej prowincyi graniczącej z prowincją Walencyi.

Hr. Guilleminot..

Z powodu zaszytych w Sewilli zdarzeń Rejencyja Hiszpańska wydała następującą odezwę: „Hiszpanie! Rejencyja państwa wogromie swej boleści udać się do was: Bogu waszych ojców i waszemu Królowi nie staniecie się niewiernymi, za to ręczą nam wasze serca; ale okropność, którą wiarołomni nieprzyjaciele oyczyzny nam gotują, jest tak wielka, iż cierpienia nasze ukoić tylko możemy przez odezwanie się do was. Jak łagodnie i z jakim pobłażaniem obchodziliśmy się z pogardzicielami Religii i zuchwałemi popieraczami anarchii, byliście świadkami, i dziwiłście się nawet nad bezkarnością tylu zbrodniarzów; lecz Rejencyja nie byłaby tak łagodnie z niemi się obeszła, gdyby nie poległa, że mądra wasza miłość oyczyzny, uzna powody tej postępowania. Wyznaliemy teraz otwarcie: że temi powodami była jedynie nadzieja uwolnienia Króla z wysoką jego Rodziną uwolnionym. Hiszpanie! wiadomo wam że prawy nasz Monarcha, szanowny nasz Król pozbawiony został tronu ojców swoich, i dopuszczono się okropney tej zuchwałości, mszcząc się za bohaterką odpowiedź Monarchy na wniosek, ażeby oddalił się do Kadyxu. Odpowiedź ta jest najpiękniejszym pamiątkiem dzieł w wieku, zasługująca być na kamie-

niu i między wyrytą i wiecznie będzie w sercach Hiszpanów zapisaną: Sumnienie moje i interes niedozwala mi opuścić Sewilli. Gdybym się uważał jako pojedynczy i prywatny człowiek, nie upatrywałbym w moim oddaleniu nic przeciwnego, ale jako Królowi nie dozwala sumnienie. „Przez te słowa okazał Ferdynand wielkość swej duszy i miłość do swych poddanych. Ustanowienie Rejencyi z wściekłych domagów, było skutkiem jego odwagi. Ferdynand, i jego małżonka i Rodzina gwałtem zawieszonymi zostali do Kadyxu, do tego siedliska sekty przeciwny Religii i Monarchii. Tam siedzi teraz uwięziony nasz Król z swoją Rodziną, i któryż z Hiszpan patrzeć na to może bez gniewu i obrzydzenia! Hiszpanie! Rząd wasz zna to i nie znajduje wyrazu na oznaczenie tej straszney zbrodni; zamłczenie posłuży tu za wynowę. Pewne i dzielne środki przedsięwzięt są o ukarania zdrajców i zniszczenia dzieł nieprzyjaciół Boga i Króla naszego. Wszystkiem postanowieniem Rządu waszego towarzyszyć będzie mądrość i moc, i wy przyłożycie się możecie do jego celów, gdy się mu powierzycie. Nieustannie ścigać będzie tych, których diabelskie dzieło zrzadziło nam wszystkim zgryzotę.

Rejencyja powyższa wydała pod d. 22 b. m. następującą uchwałę: 1) Wszyscy deputowani Stanów, tudzież członki w Sewilli mianowaney Rejencyi, równie jak Ministrowie i officerowie ochotników Madryckich i Sewilskich, którzy zezwolili na uwięzienie Króla do Kadyxu lub wcale do tego byli pomocnemi, mają być imiennie spisani; 2) Małutki ich mają tymczasowo być zajęte; 3) ci zaś deputowani, którzy głosowali za złożeniem Króla z tronu, mają być jako wielcy zbrodniarze sądzonemi i za schwytaniem śmiercią karanemi; 4) kto przeciwie przyłoży się do uwolnienia Króla ma być sowiec nagrodzony; 5) officerowie liniowego wojska i milicyi, którzy Króla do Kadyxu poprowadzili, mają być za najmniejszy gwałt J. K. Mci lub jego Rodzinie uczyniony, wojskowo sądzonemi i karanemi.

DODATEK do N^{ro} 56. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 13 LIPCA 1823 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Londynu d. 24 Czerwca.

D. 21 zebrała się gabinetowa rada w kancelaryi spraw zagranicznych, której posiedzenie przeszło dwie godziny trwało. Minister Neapolitański miał tegoż dnia naradzenie w tejże kancelaryi.

Margr. Londonderry, który tu przybył i wczoraj miał posłuchanie u Króla w Windsor. wykradziono przed wwiązdem z Paryża gwiazdę orderu kąpielnego w wartości 700 Fs. której pomimo wszelkich starań policyja tamtejsza wysledzić nie mogła.

P. Hudson Lowe mianowany został, jak mówią gubernatorem wyspy Demerary

Dla podniesienia chrześcijaństwa i rozszerzenia Słowa Bożego w naszych osadach, wyznaczył Parlament 5870 Fs. a dla wsparcia chcących się przenieść z południowych okolic Irlandyi do Kanady lub przylądka Dobrey Nadziei 15,000 Fs.

Gazeta Goniec umieściła wiadomość o wyjeździe Króla Hiszpańskiego z Sewilli do Kadyxu, doniesienia Francuzkie o zdanym klęskach Minie, tudzież telegraficzne doniesienie o uchyleniu Portugalskiej konstytucyi. Zresztą niemamy dotąd wprost z Portugalii wiadomości.— „Ucieczka Stanów z Sewilli (wyraża wspomniona Ministrowska gazeta) nie

zdaje nam się mieć innego powodu nad upor, który nie daie się nakłonić do tego, czego żadaia, póki nie będzie przymuszony uledez. Ten sam upor fakcyi, która ściagnęła wojnę bez obmyślenia środków do iey prowadzenia, która trzyma Króla w swej mocy i zmuszoną była uciekać z Madrytu do Sewilli, nakłoniła Stany do ucieczki do Kadyxu. Dopóki uciekać mogą, pewnie się nie poddadzą; ale z Kadyxu już daley uchodzić nie potraflą i zobaczymy, czyli się bić będą. Główna nadzieia tutejszych przyiaciół sprawy Hiszpańskiej polega, jak mówią na Ballasterossie; waleczny ten Wodz jest zapewne najlepszym z Hiszpanów, którym konstytucyoniści poszczycić się mogą, ale cóż on zrobi bez pieniędzy i bez woyska? „

Gdy z wielu stron słyszeć się dało, iż wsparcie konstytucyynych Hiszpanów przez prywatne z Anglii osoby, zwłaszcza w broni i potrzebach wojennych Rząd Angielski mogłby poczytać za przeciwnie neutralności i przesłanie wstrzymać, przeto rada Londynu postanowiła uchwalone z funduszów miasta 1000 Fs. w banknotach złożyć tutejszemu środkowemu związkowi i iemu zostawić przesłanie ich do Hiszpanii.— Tysiąc pięć set tutejszey czeladzi szew-

skley obowiązało się przez 6 tygodni odkładać od tygodniowego swojego zarobku po poł szylinga (1 Zp.) na wsparcie Hiszpanów, co w przeciągu 6 tygodni uczyni 225 Fs. — Związek środkowy ogłosił w gazetach, iż bawiący w Londynie Hiszpanie przyłożyli się do prowadzenia wojny w swej oyczyźnie 530 Fs. Co tu w stolicy i poprowincyach prywatne związki zebrać mogły, wiedzieć jeszcze nie można.

Rząd Ziednoczonych Stanów północney Ameryki uznać miał Brazylijskie Cesarstwo i posłał tam Posła swojego. Cesarz tamtejszy umacnia coraz bardziej swoje panowanie, i nowe zdarzenia w Portugalii nie mało zapewne wpływać będą do stosunków pomiędzy obiema krajami.

Z Stambułu d. 10 Czerwca.

Wczoraj w wieczór wystrzały z dział z baterii Sera'u i zbroiowni zapowiedziały ukończenie postu, a rozpoczęcie świąt Tureckich Beiram. Dziś rano udał się W. Sułtan do wielkiego meczetu na obrządek religijny.

Dla utrzymania porządku podczas świąt przedsięwzięte zostały naystosowniejsze środki.

Kapitan Basza znajdował się z flotą na początku bieżącego miesiąca między Mitelene i Scio. Okręty Barbarekowskie, które złączyły się z jego flotą, miały zabrać zgromadzonych pod Czesme do 10,000 Azjiatyków. Dowódca eskadry Francuzkiej P. Rigny i kilkunastu Francuzkich officerów morskich w stanowisku Smirny, mieli sposobność rozpoznać dokładnie flotę Turecką i tak jej stan opisują: Kapitan Basza ma pod swoimi rozkazami 15 fregat, 15 wielkich korwet i 20 kilka brygów, galer

i pomniejszych okrętów. Na okrętach panuje niezwyčajny u Turków porządek, czystość i karność; znaczna część matków składa się z doświadczonych na morzu ludzi.

Abdulah Basza Akry jest zupełnie do łaski przpuszczony. Porta przydała mu nawet Baszowstwo Saidy, a dotychczasowy Basza mianowany został Baszą Aleppu. Pojednanie to jest nie tylko użytecznem dla Syrii i okolicznych krajów, ale nawet dla Rządu, bo zapewnia mu nie nadwerężoną posiadłość Azjiatyckich prowincy.

Nieszczęśliwe miasto Aleppo ciągle jeszcze doznaje trzęsienia ziemi, i d. 19 Maia r.b. było najmocniejsze.

Faktoryia Angielska tutejsza odebrała przed kilku dniami rozkaz od Ministeryum z Londynu, aby zamknięcia miejsc bądź przez Turków, bądź przez Greków ogłoszone, najszybciej były szanowane.

Od granic Tureckich d. 15 Czerwca.

W Epirze, niedaleko Arty, uderzył Generał Bozzaris, w towarzystwie Chiliarcha Zougas, d. 7 Maia na korpus Albańczyków i ścigał ich aż do Ambrazyskiej odnogi, zkąd do Prevesy odpłynęli. Do tego miejsca cofnęli się także Baszowie, którzy w r. z. szczęśliwie wojowali i stanowią jego osadę. W Albanii nie widać żadnych uzbrajań i Ba za Skutary siedzi spokojnie, ponieważ sprawy Porty nie poczytaie ani za swoją, ani Albańczyków. (Zaś podług Smirneńskiego dziennika idzie z naczem woyskiem do Morei, w którem między innemi znajduje się 6,000 Katolików.)

W Tassalii słabe akże są siły Tureckie. Jeden z ich korpusów pod zięcznym Albańczykiem Suidio Corgia pobity zupełnie został przez Naczelnika

Suliotow Christos Zawellas, syna sławnego bohatera tego nazwiska, i kapita-na Sturmara nad brzegami Achelous i z znaczną stratą aż do Crya Urasi niedaleko Tricala scigany.

Pośredniczenie się Naczelników Greckich przypisują poczęści grożącemu doniesieniom o nowym napadzie wojska Turckiego. Maurokordato udał się o sobiście do Trypolizy do Kolokotroniego i udało mu się pojednnać go z nowym Rządem. Spodziewają się teraz tem mężniej potykać, że duch ludu jest bardzo dobry i rozrządzenie przeciw Turkom zachodzi do najwyższego stopnia. Pomysłny stan skarbu przez częste na wodzie zdobycze i znalezione w zdobytych twierdzach bogactwa, utrzymuje szczególnie tego ducha; chętnie nawet sami Grecy przykładają się do utrzymania w dobrym stanie skarbu; podatki i dziesięciny opłacane są bez oporu. W takich okolicznościach wszyscy z niecierpliwością oczekują nowej walki, a bardziej jeszcze na morzu niż na lądzie; ponieważ pragną się spotkać z nowym Baszą Koreb, dawniej Chrześcijaninem z Georgii. Lord Strangford dokłada ciągle starania do nakłonienia wysp Greckich do przyjęcia przebaczenia, ale nadaremnie.

Z Bruxelli d. 27 Czerwca.

Wielu Angielskich officerów mor-

skich i lądowych na połowie żołądka będących, którzy tu od kilku lat bawili, dostali rozkaz, aby każdy w 24 godzinach znajdował się przy swoim korpusie. Nagle to ich przywołanie dało powód do różnych domysłów.

Cztery uzupełnione szwadrony konnych strzelców wyruszyły d. 21 b. m. z Valenciennes do Baiony. Według jednego z dzienników Francuzkich ma jeszcze być 12 nowych pułków utworzonych.

Hiszpański Jenerał Rotten był dawniej kapitanem pułku Szwajcarskiego w służbie Hiszpańskiej, i przez przywiązanie do nowego porządku rzeczy i przez przyjaźń Miny wyszedł na stopień jenerała.

TEATR NARODOWY.

Dziś w Niedzielę, to jest dnia 13 Lipca, daną będzie na trzecią i ostatnią Reprezentacją tego Kursu, na dochód całego Towarzystwa wcale nowa nigdy tu niewidziana Komedyo - Opera oryginalnie tu w Krakowie napisana, pod nazwiskiem: *Kocioł Garnkowi przygania*. Którą poprzedzi widowisko Komedyo: *Mąż Pustelnik*. Rozpocznie zaś Komedyo - Opera: *Woltyżer*.

We Wtorek zaś d. 15 Lipca na benefis JP. Boguńskiego Dyrektora Oper, dane będą dwie Opery jedno - aktowe pod nazwiskiem: *Leśniczy w Puszczy Kozienickiej* i Komedyo - Opera z nową muzyką: *Wscibski*.

DONIESIENIA.

Komornik Sądowy uwiadomia publiczność, iż d. 18 Lipca r. b. o godzinie 9 ranney w Domu pod L. 71 przy ulicy długiej sytuowanym odbędzie się w drodze exekucyi przez publiczną licytacją wydzierżawienie na rok jeden lub więcej lat, stancyy czterech z komnatą ciemną, piwnic dwie z lodownią, stajen dwie z wozownią. Mający chęć licytowania, na powyższym miejscu i terminie w Vadum Złp. 20 zaopatrzeni znajdować się zechcą. — W Krakowie d. 8 Lipca 1823.

J. Siodkowski, K. S.

W dniu 15 Lipca r. b. 1823 o godzinie 9 z rana w Krakowie przy ulicy Floryańskiej w domu pod L. 538 w Biorze podpisanego Komornika odbędzie się w drodze exekucyi Sądowej Licytacya różnych ruchomości, iako to: sabaśnika żydowskiego, sprzętów domowych, cyny, &c. — W Krakowie d. 10 Lutego 1823.

H. Salomoński, Kom. Sąd.

Pisarz Trybunału I Instancyi W. M. Krakowa i iego Okręgu, podaje do wiadomości publiczney, że Pan Tomasz Jarzyński, Komornik przy Sądach tutejszych uskutecznił d. 20 Czerwca 1821 r. zaięcie Domu w Krakowie Okręgu I Gminie II przy ulicy Gołębiej pod L. 253 między domami sąsiedzkimi JW. Floryana Straszewskiego z iedney, a OO. Kamedułów Bielańskich z drugiey strony stojącego, Panna Franciszka Ziobrowskiego własnego, którego naemnikami są Filip Spék, Małgorzata Kulczyńska Ant: Fer: Ziobrowski, Antoni Grotowski, a to na satysfakcyą summy kapitałney 7099 Złp. gr. 26 w monecie Pruskiej kurrant z prowizyą po 5 od sta od dnia 29 Września 1806 r. należący, z mocy Wyroku Sądu Polubowego, w ostatniey Instancyi w dniu 16 Marca 1817 r. na Franciszku Ziobrowskim Właścicielu kamienicy wzwyz opisanej w Staszowie Woiewództwie Sandomierskiem Króles: Pol: zamieszkałym przewidzianego na rzecz i Osobę Ur. Ant: Ferd: Ziobrowskiego Obv: dwóch Kraiowego, w Krakowie w zaigłym Domu mieszkającego. — Protokół zaięcia tegoż Domu RP. Janowi Gralewskiemu Wóytowi Gminy II i Aloyzemu Filipowiczowi Pisarzowi Sądu Pokoju O. I W. M. Krakowa dnia 22 Czerwca 1821 r. prawnie wręczonym tenże Vol: III Księgi Zaigciów Aktów hypotec nych W. M. Kra. J. O. d. 30 Czerwca 1821 r. na Karcie 200 Nro 34, a w Kancellaryi Pisarza Trybunału I J. w Księdze drugiey Zaigciów nieruchomości pod L. 78 od stronicy 671 do stronicy 672 dnia 5go Lipca 1821 r. w pisany został. Sprzedarz tej Kamienicy popierać będzie W. Felix Stotwiński O. P. D. Patron przy Sądach tutejszych w Krakowie przy Ulicy Szerokiej pod L. 78 zamieszkały. Licytacya przedstanowcza odbyła się d. 11 Lipca 1823 na którym terminie powyższa nieruchomość P. Antoniemu Ferdynandowi Ziobrowskiemu przysądzoną została. Do licytacji stanowczey d. 22 Sierpnia r. b. o godzinie 10tey rano wyznaczonym jest. — Zbiór objaśnień i Warunki licytacyi złożone są w Kancellaryi Pisarza Trybunału. — W Krakowie dnia 4 Lipca 1823 r.

Kuliczkowski, Pisarz.

Pisarz Trybunału I Instancyi W. M. Krakowa i iego Okręgu, podaje do wiadomości publiczney, że P. Karol Gryziński Komornik uskutecznił dnia 26 Czerwca 1819 r. zaięcie Domu z gruntem w Wsi Białym Prądniku w Gminie III. Modlnica zwaney w Okręgu W. M. Krakowa pod L. 22 między Domami sąsiedzkimi po prawey stronie Karola Paiaaka, z lewey zaś strony nad rzeką Białą zwaną leżącego Jana i Salomei Walczaków włościan własnego, a to na satysfakcyą Summy Złp. 900 i prowizyi na rzecz i osobę Kazimierza Dudzikowskiego Obywatela Miasta Krakowa na Wesoly przy Krakowie pod L. 262 zamieszkałego; protokół zaięcia tego Domu PP. Jakubowi Księżarskiemu iako zastępcy Woyta Gminy III. Modlnicy, Floryjanowi Kosiewiczowi Pisarowi Sądu Pokoju Okręgu Mogińskiego prawnie wręczonym, tokowy Vol. II. Księgi zaigciów Aktów hypotec nych W. M. Krakowa i iego Okręgu dnia 16 Maia 1820 roku na karcie 155 Nro. 46 a w Kancellaryi Pisarza Trybunału księgę II. zaigciów nieruchomości pod L. 56 od stronicy 505 do stronicy 513 dnia 27 Maia 1820 roku wpisany został. Sprzedarz tego Domu popierać będzie P. Felix Stotwiński Adwokat przy sądach w Krakowie przy ulicy Szerokiej pod L. 78 zamieszkały. — Licytacya przedstanowcza odbyła się d. 11 Lipca 1813 r. na którym terminie powyższa nieruchomość Kazimierzowi Dudzikowskiemu za Summę 500 Złp. przysądzoną została. Do licytacji stanowczey d. 22 Sierpnia r. b. 1823 wyznaczonym jest. Zbiór objaśnień i warunki licytacji złożone są w kancelaryi pisarza Trybunału. — W Krakowie d. 11 Lipca 1823 r.

Kuliczkowski, Pisarz.

Dworek drewniany z Ogrodem owocowym w Krakowie na Przedmieściu Piasek pod L. 7 sytuowany, jest z wolney ręki do sprzedania. Zyczący sobie takowego nabycia raczą się zgłosić do właściciela na Przedmieściu Piasek pod L. 4 mieszkającego. — Dan w Krakowie dnia 2 Lipca 1823 roku.

Andrzej Auer.